

Biuro Projektowo-Geodezyjne LEMAR – INWAR s.c.
M. Leszkowicz i J. Lipiński
56-100 Wołów ul. Browarna 5
tel. 71/723-23-00
NIP: 988-028-77-53; email: lemar@adres.pl

PROJEKT TERMOMODERNIZACJI
budynku plebanii
- kategoria obiektu: X -

INWESTOR:

Misjonarze Klaretyni Kuria Prowincjalna
03-368 Warszawa ul. Pobobrzańska 27

ADRES INWESTYCJI:

56-100 Krzydłina Mała dz. nr 325 oraz 405 i 351 AM-4
obręb: Krzydłina Mała
jednostka ewidencyjna: Wołów - Obszar Wiejski

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW

Na podstawie art.20 ust. 4. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 7.6.2018 r. poz. 1202 z późniejszymi zm.) oświadczam, że projekt budowlany został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

PROJEKTANT:

mgr inż. Marek Leszkowicz
Upr. Nr 433/87/UW

mgr inż. MAREK LESZKOWICZ
Uprawnienia do projektowania
i kierowania robotami bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
nr DOŚ/0005/PBK/17 i 433/87/UW

mgr inż. arch. Waldemar Bardian
Upr. Nr 433/87/UW

mgr inż. architekt
WALDEMAR BARDIAN
upr. do proj. bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
uprawnienia nr 268/98/UW

Wołów, 05.05.2019 r.

WOJEWÓDZKI URZĄD OCHRONY ZABYTKÓW
WE WROCŁAWIU
ZAL. NR 1 do pisma, postanowienia, decyzji
NR z dnia 04.07.19s.
WZ.N. 5183.1248.2019.AKS

ZAWARTOŚĆ PROJEKTU

1. OPIS TECHNICZNY
2. INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA
3. UPRAWNIENIA PROJEKTOWE I OŚWIADCZENIA PROJEKTANTA

SPIS RYSUNKÓW

PZT- PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

A4k- ELEWACJA FRONTOWA

A5k- ELEWACJE BOCZNE

OPIS TECHNICZNY

1. DANE OGÓLNE

1.1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany termomodernizacji budynku plebanii Misjonarzy Klaretynów w Krzydlinie Małej.

1.2. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Umowa z Inwestorem
- Obowiązujące przepisy Prawa budowlanego oraz wymagania w zakresie SANEPID, BHP i Ppoż.
- Inwentaryzacja stanu istniejącego
- Audyt energetyczny budynku
- Wizja lokalna
- Ustalenia z Inwestorem

1.3. ZAKRES TERMOMODERNIZACJI

Zakresem powyższego opracowania są roboty budowlane, polegające na dociepleniu ścian zewnętrznych, częściowej wymianie stolarki drzwiowej; remoncie balustrad; remoncie: schodów zewnętrznych, daszków, cokołów i opasek wokół budynku, gzymsów i attyk, kominów i wyłazów dachowych, obróbek blacharskich, rur spustowych i rynien.

Planowane roboty remontowe nie naruszają istniejącego układu konstrukcyjnego budynku. Wprowadza się jedynie zmiany w wyglądzie elewacji, w zakresie grubości ścian, elementów wykończeniowych i kolorystyki. Cokół z płyt kamiennych pozostaje bez zmian.

Wszystkie elementy zewnętrzne elewacji należy odtworzyć, a w przypadku gdy będzie to niemożliwe, nowy element uzgodnić z konserwatorem zabytków.

1.4. CHARAKTERYSTYKA BUDYNKÓW

1.4.1. CHARAKTERYSTYKA TERENU, OPIS DZIAŁKI I JEJ ZAGOSPODAROWANIE

Budynek znajduje się w kompleksie budynków zakonu Klaretynów położonych na jednej działce. Teren objęty ochroną konserwatorską – strefa A wg ustaleń MPZP.

Teren lekko pochylony w kierunku zachodnim. Budynki otoczone terenami zielonymi.

Projektuje się następujące zmiany w zagospodarowaniu terenu

- wykonanie odwiertów niezbędnych dla pomp ciepła. Głębokość odwiertów nie przekracza 30 m każdy.
- doprowadzenie rur od pomp ciepłą do budynków
- doprowadzenie wewnętrznej linii zasilającej od kolektorów fotowoltaicznych do budynków.

1.4.2. DANE TECHNICZNE BUDYNKÓW (DANE INWESTORA)

Dane ogólne budynków					
	Parametr	jedn.	Nowicjat	Plebania	Dom rekol.
1	Kubatura	m3	7473	2149	8637
2	Pow. zabudowy	m2	468,5	211,07	808,84
3	Pow. użytkowa	m2	1263,1	346,95	1782,95
4	Wysokość do kalenicy	m	16,68	9,73	16,14

1.4.3. WSKAŹNIK ZABUDOWY DZIAŁKI

Istniejące wskaźniki zabudowy działki nr 325 nie ulegają zmianie.

Powierzchnia działki	17 807,00 m ²
Pow. zabudowy wszystkich budynków	1 758,73 m ²
Pow. utwardzone	2 450,0 m ²

1.4.4. CHARAKTERYSTKA EKOLOGICZNA

Planowany remont nie wywiera negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i sąsiednie obiekty. Obiekty wyposażone są w niezbędne przyłącza infrastruktury technicznej. Ciepło dostarczane będzie głównie z gruntowych pomp ciepła, co w znacznym stopniu ogranicza zanieczyszczenie środowiska. Istniejący kocioł węglowy zostanie wyłączony. Odprowadzenie ścieków będzie do budowanej instalacji kanalizacji sanitarnej. Śmieci gromadzone są w zamkniętych pojemnikach i okresowo wywożone na wysypisko śmieci.

2. KONSTRUKCJA BUDYNKU I JEGO STAN TECHNICZNY

Konstrukcja budynków wykonana w technologii tradycyjnej, murowanej. Układ konstrukcyjny: ściany nośne w układzie podłużnym. Ściany nośne murowe z cegły pełnej na zaprawie wapiennej i cementowo-wapiennej, nieocieplone. Stropy żelbetowe. Dach skośny ocieplony, o konstrukcji drewnianej, pokryty dachówką.

3. PRZYJĘCIE WARSTWY IZOLACYJNEJ – CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZANIA

Dobór warstw izolacji cieplnej przyjęto na podstawie audytów energetycznych przy założeniu spełnienia wymagań obowiązujących od 2021 r. Ściany nadziemne docieplono metodą lekką-mokrą: styropianem gr. 15 cm, o współczynniku λ 0,031 W/mK. Grubość izolacji ograniczono z powodu konieczności doświetlenia pomieszczenia oraz wymogów konserwatora zabytków.

Wartość współczynnika U przyjęto z obliczeń w audycie energetycznym. Obliczenia w audycie wykonano przy użyciu programu Aterm 2015 1.0.0.4.

4. ZAKRES I RODZAJ PLANOWANYCH PRAC

4.1. ROBOTY BUDOWLANE

Wykonanie ocieplenia ścian zewnętrznych za pomocą metody 'lekkiej-mokrej', np. W systemie Bolix, Kraisel, Atlas Stopter.

Jako materiał izolujący zastosowano styropian przyklejany do ścian zewnętrznych i zabezpieczony cienkowarstwowym tynkiem polikrzemianowym lub silikonowym. Dach ocieplany wełną mineralną.

Remont zadaszeń nad wejściami do budynku – zadaszenia ocieplić dwustronnie styropianem gr. 5 cm.

Częściowa wymiana stolarki drzwiowej. Drzwi o wyglądzie jak istniejące. Remont, a także demontaż i wykonanie nowych schodów, podestów, pochylni.

Wykonanie opaski żwirowej o szerokości 50 cm ograniczonej obrzeżem, za wyjątkiem elewacji północnej i wschodniej, gdzie jest bruk w dobrym stanie.

W przypadku uszkodzenia istniejących ciągów pieszych należy przewidzieć ich odnowienie. Po wykonanych pracach należy uporządkować teren, wykonać niezbędne naprawy powierzchni i uzupełniania trawników i nasadzenia.

UWAGA!

Zakres prac obejmuje również roboty murarskie i inne niewidoczne na rysunkach lub nie ujęte w opisie technicznym, ale wynikające z technologii robót i koniecznych do wykonania: np. roboty remontowe po wymianie instalacji centralnego ogrzewania.

4.2 ROBOTY INSTALACYJNE – SANITARNE I ELEKTRYCZNE

Jako główne źródło ciepła projektuje się gruntową pompę ciepła o głębokości odwiertów poniżej 30 m.

Przewiduje się pozostawienie istniejącego kotła na olej opałowy. Kocioł należy poddać przeglądowi w autoryzowanym serwisie.

Projekt przebudowy instalacji w odrębnym opracowaniu.

Od rozdzielni w zgrupowaniu paneli fotowoltanicznych do budynku doprowadzić ziemią wewnętrzną linię zasilającą kabel YKY 25 mm² na głębokości 0,7 m, na podsypce piaskowej. W miejscu przejść trasy kabla przez drogi dojazdowe, kabel ułożyć na głębokości 1,0 m, w rurze osłonowej. Na tak ułożony kabel nasypać warstwę piasku o grubości 0,2 m, następnie należy ułożyć niebieską folię ostrzegawczą i rów kablowy zasypać (grunt rodzimy). Końcówkę kabla wprowadzić do szafki pomiarowej i podłączyć. Podejście kabla do rozdzielnicy w obiekcie, wykonać w rurze osłonowej (np. AROT 50mm). Dokonać pomiaru rezystancji ułożonego kabla.

OPIS TECHNOLOGII WYKONYWANIA ROBÓT

5.1. WARUNKI ATMOSFERYCZNE W TRAKCIE PROWADZENIA PRAC

- Podczas prowadzenia prac temperatura zewnętrzna powietrza, podłoża i wbudowywanego materiału nie może być niższa niż $+5^{\circ}\text{C}$
- Niedopuszczalne jest przyklejenie tkaniny zbrojącej i wykonywanie wyprawy elewacyjnej, jeżeli zapowiadany jest spadek temperatury poniżej 0°C w przeciągu 24 godzin, nawet jeżeli temperatura podczas prac jest wyższa niż $+5^{\circ}\text{C}$
- Niedopuszczalne jest prowadzenie prac w czasie opadów atmosferycznych, podczas silnego wiatru oraz przy dużym nasłonecznieniu elewacji, bez specjalnych osłon ograniczających wpływ czynników atmosferycznych
- Wykonywanie warstwy zbrojącej i wyprawy tynkarskiej powinno być prowadzone przy temperaturze nie wyższej niż $+25^{\circ}\text{C}$
- Tynki barwione należy wykonywać wtedy, kiedy w trakcie prowadzenia prac i schnięcia tynków temperatura jest wyższa niż $+5^{\circ}\text{C}$, a wilgotność względna powietrza nie przekracza 80%.
- Ocieplana ściana musi być sucha i mieć ustabilizowane warunki wilgotnościowe.

5.2. CHARAKTERYSTYKA MATERIAŁÓW

MATERIAŁY PODSTAWOWE

- Uniwersalny klej do styropianu i siatki

Sucha mieszanka klejowo-szpachlowa, mineralna z dodatkiem składników ulepszających właściwości użytkowe, o dużej elastyczności i przyczepności do betonu i styropianu. Stosowana dwukrotnie : (1) do mocowania płyt styropianowych do powierzchni ścian. Zużycie zaprawy $4\text{--}5\text{ kg/m}^2$; (2) razem z siatką zbrojeniową stanowi warstwę zabezpieczającą styropian przed zniszczeniem mechanicznym.

- Płyty styropianowe

Płyty styropianowe TERMONIUM fasada, gr. 15 cm, o wymiarach nie większych niż $600 \times 1200\text{ mm}$; Współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda=0,031\text{ Wm/K}$

- Tkanina szklana (siatka szklana)

Wysokojakościowa siatka z włókna szklanego do wykonywania warstwy zbrojonej w systemach dociepleń. Gramatura min. 145 g/m^2

- Tynk polikrzemianowy, gr. 0,5 mm.

Gotowa do użycia polikrzemianowa masa tynkarska do wykonywania tynków cienkowarstwowych, dostępna w wielu barwach i o różnej ziarnistości.

MATERIAŁY DODATKOWE

- Preparat gruntujący wzmacniający podłoże

Środek gruntujący produkowany na bazie żywicy akrylowej. Ogranicza i wyrównuje chłonność podłoża, stabilizuje i wzmacnia podłoże, zwiększa przyczepność. Średnie zużycie $0,2\text{ kg/m}^2$.

- Zaprawa wyrównująca – do wyrównania i naprawy podłoża mineralnego.

MATERIAŁY UZUPEŁNIAJĄCE

- Dyble (kołki) plastikowe do mocowania styropianu – działają na zasadzie kołków rozporowych. Łączniki do mechanicznego mocowania styropianu – wspomagają mocowanie płyt zaprawa klejową.
- Listwa cokołowa PCV – profil cokołowy stanowiący osłonę dolnej krawędzi materiału termoizolacyjnego. Wykonana z PCV, o profilu zetowym lub ceowym.
- Kołki rozporowe – z tworzywa sztucznego z wkrętem metalowym do mocowania mechanicznego listwy cokołowej.
- Kątowniki (narożniki) z blachy aluminiowej perforowanej z siatką – do wzmacniania naroży pionowych, naroży przy ościeżach okiennych i drzwiowych
- Pianka poliuretanowa – do uzupełnienia szczelin pomiędzy płytami styropianowymi
- Silikon – do uszczelniania styków podokienników z ościeżnic..

5.3. DOCIEPLENIE ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH

PRZYGOTOWANIE POWIERZCHNI

Powierzchnia ściany przeznaczona do izolacji powinna być oczyszczona i wolna od resztek zaprawy, luźnych kawałków tynków, pyłu, tłuszczu, nalotów czy wykwitów, które mogłyby spowodować rozwarstwienie ocieplonej ściany. Przygotowanie powierzchni polega na sprawdzeniu przyczepności tynku przez opukanie (dźwięk przytłumiony świadczy że tynk nie jest związany z podłożem). W przypadku, gdy tynk nie jest związany z podłożem, należy go zbić i narzucić warstwę zaprawy cementowej 1:3. Powłoki malarskie lub wyprawy tynkarskie, które łuszczą się w sposób widoczny, należy usunąć za pomocą szczoteczki drucianych, piaskowania, strumieniem wody lub innymi sposobami. Tynk uszkodzony powierzchniowo należy również usunąć i wyrównać zaprawą cementową. Należy uzupełnić ubytki ścian i tynków oraz zamurować ewentualne otwory w ścianach lub otwory pozostałe w wyniku likwidacji.

Przed przystąpieniem do prac dociepleniowych, należy zdemontować całe uzbrojenie budynku w postaci istniejących obróbek, rynien, rur spustowych. Należy wyburzyć zbędne cokoły i gzymsy, zdjąć kraty okienne – doprowadzić elementy do docieplenia do stanu w którym istnieć będą tylko ściany, otwory okienne i drzwiowe bez zbędnych elementów.

Całą powierzchnię ścian wraz z ościeżami okiennymi i drzwiowymi należy starannie oczyścić z kurzu poprzez zmycie wodą przy użyciu szczotek i spłukanie silnym strumieniem wody bez dodatków środków chemicznych, dokładnie przygotować powierzchnię, sprawdzić równość podłoża łatami aluminiowymi i ewentualnie wyrównać przez przyklejenie pasków z cienkiego styropianu. Montaż płyt styropianowych można rozpocząć po wyschnięciu powierzchni. Klejenie wykonywać podczas suchej pogody – opady i wilgoć zmniejszają przyczepność masy klejącej.

Osłonić cokół w celu ochrony przed zabrudzeniem.

Przed wykonaniem docieplenia elewacji należy dokonać wymiany stolarki okiennej i drzwiowej w zakresie zgodnym z dokumentacją rysunkową.

Montaż płyt

Po uprzednim przygotowaniu powierzchni należy zamontować profile okapnikowe, stosując listwy PCV okapnikowe bez metalu w linii startowej styropianu nadziemnego. Listwy posiadają okapnik i dwie części siatkowe umożliwiające prawidłowe wklejenie profilu w narożniku. Nie stosować profili metalowych ze względu na powstanie liniowego mostka termicznego.

Docieplenie należy wykonać jako systemowe w zakresie bezspoinowego systemu dociepleń, złożonego z następujących warstw:

- izolacja termiczna (**styropian o gr. 15 cm $\lambda = 0,031 \text{ W/mK}$**)
- siatka zbrojąca
- warstwa gruntująca
- zewnętrzna warstwa elewacyjna – tynk polikrzemianowy.

Przed rozpoczęciem montażu płyt należy wyznaczyć położenie ich dolnej krawędzi i zamocować wzdłuż niej listwę cokołową (3 kołki rozporowe na mb listwy oraz po jednym w skrajnych otworach). Zamocować także profile i listwy w miejscach krawędzi BSO - zakończeń lub styków z innymi elementami elewacji. Za pomocą sznurów wyznaczyć płaszczyznę płyt izolacji termicznej. Nanieść zaprawę klejącą na powierzchnie płyt izolacji termicznej, zależnie od równości podłoża, w postaci placków i ciągłego pasma na obwodzie płyty (metoda pasmowo - punktowa) lub paca ząbkowana na całej powierzchni płyty. Nie należy dopuszczać do zanieczyszczenia krawędzi płyty zaprawą. Płyty naklejać w kierunku poziomym przy zastosowaniu wiązania (przesunięcie min. 15 cm). Zapewnić szczelność warstwy izolacji termicznej poprzez ścisłe ułożenie płyt i wypełnienie ewentualnych szczelin i ubytków pianką uszczelniającą PU. Zabranie się uzupełniania ubytków klejem lub zaprawą. Styropian docinany przy użyciu wycinarki z drutem oporowym (niedopuszczalne docinanie piłą ręczną ze względu na zbyt duże nierówności krawędzi). Po związaniu zaprawy klejącej, płaszczyznę płyt izolacji termicznej zeszlifować do uzyskania równej powierzchni. Zgodnie z wymaganiami systemowymi, nie wcześniej, niż 24 godziny po zakończeniu klejenia, należy wykonać mocowanie łącznikami mechanicznymi (kołkami rozporowymi). Długość łączników zależna jest od grubości płyt izolacji termicznej, stanu i rodzaju podłoża. Ich rozstaw dostosować do rodzaju izolacji termicznej i strefy elewacji (min. 4 szt./m², 6szt./m² w narożnikach). Po nawierceniu otworów umieścić w nich kołki rozporowe, a następnie wkręcić lub wbić trzpienie i zamontować KRAŻKI.

Elementy elewacji zewnętrznej powinny być nierozprzestrzeniające ognia (NRO) potwierdzonymi badaniami NRO dla całego systemu.

Dla uzyskania wyrazu plastycznego należy zastosować boniowanie oddzielające poszczególne powierzchnie kolorystyczne elewacji. Boniowanie wykształcone listwami PCV zgodnie z zapisami na rysunkach elewacji, bonia z listew plastikowych szer. 2cm do malowania.

Wszystkie materiały winny być paroprzepuszczalne i umożliwiać odprowadzenie wilgoci na zewnątrz budynku. Skorodowane wypełnienia dylatacji i styków pomiędzy ściennymi płytami osłonowymi należy usunąć i wypełnić materiałem trwale plastycznym, wodoodpornym lub taśmami rozprężnymi wodoodpornymi.

Wyrównanie powierzchni płyt

Nie wcześniej niż po 3 dniach od przyklejenia płyt styropianowych, ewentualne nierówności ułożenia płyt wyrównać, a szpary pomiędzy płytami szersze niż 2 mm wypełnić paskami styropianu lub specjalna pianka poliuretanowa. Powierzchnie styropianu wyrównać poprzez przetarcie papierem ściernym nałożonym na pace tynkarska. Płyty dokładnie oczyścić z powstałego pyłu.

Narożniki

Narożniki budynku należy dokładnie okleić płytami styropianowymi, zwracając uwagę na ścisłe przyleganie do siebie płyt styropianowych i właściwie przyklejenie ich przy krawędziach narożników. Do zabezpieczenia narożników wypukłych na parterze do wys. 3,0m od poziomu terenu należy stosować kątowniki z perforowanej blachy aluminiowej. Kątowniki należy przyklejać masą klejącą do styropianu i dopiero wówczas naklejać tkaninę szklaną z wywiniciem jej na co najmniej 15cm na ścianę przyległą z każdej strony narożnika. Zamiast kątowników aluminiowych dopuszcza się stosowanie tkaniny szklanej pancernej. Paski tkaniny pancernej o szer. około 20cm zgina się w kształt kątownika i przykleja do styropianu, a po stwardnieniu masy klejącej przykleja właściwą tkaninę opisanym wyżej sposobem.

Ościeża

Do ocieplania ościeży okiennych i drzwiowych, po ich wcześniejszej wymianie lub oczyszczeniu, należy stosować płyty styropianowe, które powinny być tak przycięte, aby płyty przyklejone na płaszczyźnie ściany przylegały dokładnie do płyt styropianowych ocieplających ościeża. Do ocieplenia ościeży należy stosować płyty styropianowe o grubości nie mniejszej niż 3-4 cm. Zabezpieczenie narożników ościeży drzwiowych i okiennych oraz innych krawędzi kątownikami 25x25x0,5mm.

Dylatacje

Brak dylatacji na ścianach zewnętrznych.

Wykonywanie warstwy zbrojącej

Do wykonywania warstwy zbrojącej można przystąpić nie wcześniej niż po 3 dniach od przyklejenia styropianu. Powierzchnie warstwy zbrojonej wygładzić - siatka zbrojąca powinna być całkowicie zakryta zaprawą. Zależnie od systemu, na powierzchni warstwy zbrojonej nanieść środek gruntujący.

Do wysokości 2,0 m stosować dwie warstwy siatki.

Wykonanie tynku zewnętrznego

Warstwę wykończeniową wykonać po związaniu (wyschnięciu) zaprawy zbrojącej – nie wcześniej, niż po upływie 48 godzin od jej wykonania. Po ewentualnym zagruntowaniu (zależnie od wymagań systemowych). Tynk wykonać jako strukturalny, paroprzepuszczalny, barwiony w masie. Tynk gramatury 0,2mm z orientacyjnym zużyciem 2-2,5 kg/m². Należy zachować reżim wykonania zgodny z zaleceniami systemodawcy. Ewentualne boniowanie wykształcone listwami PCV .

Dodatkowe wymagania dotyczące tynku: deklarowana przez producenta wysoka odporność na rozwój grzybów, alg i pleśni.

Kolorystyka

Kolorystyka elewacji powinna być zgodna z zatwierdzonym projektem. Kolor powinien być dobrany na podstawie wykonanych próbek kolorystycznych.

Kolor główny: NCS S1002-R50B, kolor opasek i gzymsów: NCS S1502-R50B

Należy odtworzyć cokoły i gzymsy zgodnie z wytycznymi zawartymi w części rysunkowej niniejszego opracowania i stanem istniejącym.

5.4. ZAGOSPODAROWANIE TERENU

Należy przewidzieć odnowienie istniejących ciągów pieszych w przypadku ich uszkodzenia. Po wykonanych pracach budowlanych uporządkować teren, wykonać niezbędne naprawy nawierzchni i uzupełnienia trawników i nasadzenia. Należy uporządkować teren po wykonanych pracach budowlanych i doprowadzić plac budowy w tym zieleni do stanu niepogorszonego.

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

1. Wstęp

Na podstawie Prawa Budowlanego oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury (Dziennik Ustaw Nr 120 z dnia 23.06.2003 poz. 1126) w *sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia* Kierownik budowy jest zobowiązany do sporządzenia lub zapewnienia sporządzenia, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia uwzględniającego specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych.

Wszystkie prace należy prowadzić ze ścisłym zachowaniem warunków BHP: Rozporządzeniem Min. Infrastruktury z dnia 6.02.2003 (Dz. U. 47 poz. 401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych. Na terenie budowy powinna znajdować się apteczka z wyposażeniem umożliwiającym udzielenie pierwszej pomocy w razie wypadku. Pracownicy zatrudnieni przy budowie powinni być przeszkoleni w zakresie BHP.

Materiały budowlane muszą posiadać odpowiednie certyfikaty i znak bezpieczeństwa B. Wszystkie urządzenia i aparaty zainstalowane w obiekcie muszą posiadać odpowiednie certyfikaty i świadectwa dopuszczenia do eksploatacji pod względem BHP, z zachowaniem standardów europejskich.

2. Ocena konieczności sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia BIOZ

Na podstawie art. 21a Prawa Budowlanego stwierdza się, iż zasadność sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na podstawie niniejszej informacji powinien stwierdzić Kierownik budowy.

Niniejsza inwestycja powinna być prowadzona pod ścisłym nadzorem Kierownika budowy, zgodnie z Prawem budowlanym, obowiązującymi przepisami, poniższymi informacjami, a także zasadami określonymi w niniejszym opracowaniu.

3. Opis przedmiotu budowy

Budynek o powierzchni zabudowy 1098,40 m², wolnostojący, 3-kondygnacyjny, podpiwniczony, wykonany w technologii Wielkiej Płyty, przekryty stropodachem.

4. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego

Zamierzenie budowlane obejmuje zakres wykonania robót budowlano - montażowych, m.in.: ziemnych oraz fundamentowych w zakresie docieplenia fundamentów, tynkarskich i okładzinowych, montażowych i wykończeniowych koniecznych do wykonania kompletnej termomodernizacji budynku. Szczegółowy zakres robót znajduje się w części opisowej projektu budowlanego.

5. Prace niebezpieczne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych przy docieplaniu fundamentów:

- upadek pracownika lub osoby postronnej do wykopu (brak wyгородzenia wykopu balustradami; brak przykrycia wykopu),
- zasypanie pracownika w wykopie wąskoprzestrzennym (brak zabezpieczenia ścian wykopu przed obsunięciem się; obciążenie klina naturalnego odłamu gruntu urobkiem pochodzącym z wykopu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wyгородzenia strefy niebezpiecznej).

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót na wysokości:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),
- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy przebudowywanym obiekcie budowlanym (brak wyгородzenia strefy niebezpiecznej)
- porażenie prądem przy pracy z urządzeniami elektrycznymi.

Do prac szczególnie niebezpiecznych mogą być dopuszczeni pracownicy, którzy oprócz wymogów regulowanych ogólnymi przepisami bhp, będą dodatkowo przeszkoleni w zakresie bhp przy tych pracach z uwzględnieniem konkretnych warunków na budowie. Nadzór nad tymi pracami sprawuje bezpośrednio kierownik robót, który udzieli pracownikom odpowiedniego instruktażu, ustali imienny podział pracy, kolejność wykonywania zadań i przypomni wymagania bhp przy wykonywaniu poszczególnych czynności.

5. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

- szkolenie pracowników w zakresie bhp;
- zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia;
- zasady bezpośredniego nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi przez wyznaczone w tym celu osoby;
- zasady stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego.

6. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem.
- Pracownicy wykonujący roboty winni przejść szkolenie wstępne ogólne bezpieczeństwa i higieny pracy oraz instruktaż ogólny do wykonywania określonych robót. Pracownicy powinni zostać poddani instruktażowi przed rozpoczęciem robót na stanowisku pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami jednostki prowadzącej prace budowlane. W trakcie prowadzenia robót budowlanych, przed przystąpieniem do wykonywania robót szczególnie niebezpiecznych, kierownik budowy zobowiązany jest do przeprowadzenia instruktażu BHP.

Kierownik budowy i osoba kierująca pracownikami powinni podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnienie organizacji pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
- zapewnienie likwidacji zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W trakcie prowadzenia robót budowlanych kierownik budowy i osoba kierująca pracownikami powinni zapewnić wszelkie możliwe środki techniczne i organizacyjne aby zapobiec niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych mogących wystąpić zagrożeń, m.in. (szczegółowe informacje wg przepisów szczegółowych):

- należy wyznaczyć i oznakować drogi komunikacyjne dla ruchu pieszego, pojazdów i maszyn budowlanych,
- w miejscach kolizyjnych należy wprowadzić oznaczenia ostrzegawcze,
- należy wyznaczyć i oznaczyć drogi ewakuacyjne,
- na czas przeprowadzania robót budowlanych należy wykonać wyгородzenie poszczególnych stref placu budowy,
- należy wykonać zabezpieczenia ochronne wykopów,
- w strefach pracy dźwigu oraz innego ciężkiego sprzętu budowlanego należy wykonać zabezpieczenia taśmami określającymi zasięg strefy zagrożenia,

- na krawędziach stropów, do czasu wykonania ścian zewnętrznych należy wykonać balustrady ochronne,
- pracownicy przeprowadzający prace i montaż elementów na wysokości powinni być wyposażeni we właściwy sprzęt zabezpieczający,
- na terenie budowy należy wyznaczyć i odpowiednio oznakować miejsca ze sprzętem gaśniczym
- pracownicy zatrudnieni w trakcie wykonywania prac powinni być wyposażeni we właściwą odzież roboczą i ochronną oraz sprzęt ochrony osobistej, w zależności od wykonywanych prac.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu). Kierownik budowy obowiązany jest informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW**

we Wrocławiu

50-243 Wrocław, ul. Władysława Łokietka 11
tel. 71 343-65-01, 344-38-92, fax 344-14-49

WZN.5183.1248.2019.AMS

WUOZ

484281

Wrocław, 04.07.2019 r.

Pan Marek Leszkowicz

ul. Browarna 5

56-100 Wołów

Dotyczy: termomodernizacji budynku plebanii, zlokalizowanej na dz. nr 325, 405, 351, AM-4 w miejscowości **Krzydlina Mała, gm. Wołów.**

W odpowiedzi na pismo z dnia 12.06.2019 r. (wpłynęło dnia 17.06.2019 r.) w ww. sprawie, uprzejmie informuję, że przedmiotowy budynek plebanii zlokalizowany jest na obszarze historycznego układu ruralistycznego wsi Krzydlina Mała, ujętego w wykazie zabytków, o którym mowa w przepisie art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie niektórych innych ustaw i podlegającemu ochronie konserwatorskiej na mocy Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 roku (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2067).

Polityka konserwatorska na terenie zabytkowych zespołów ruralistycznych zmierza do eliminacji i nie utrwalania wtórnych, ahistorycznych rozwiązań. Jej celem jest rewaloryzacja, a w częściach zniszczonych działania odtworzeniowe, zgodnie z historycznym wizerunkiem.

Mając powyższe na uwadze opiniuję pozytywnie zakres prac zawarty w projekcie termomodernizacji, stanowiącej załącznik nr 1 do przedmiotowego pisma.

Powyższe nie zwalnia inwestora od obowiązku uzyskania wymaganych prawem uzgodnień i zezwoleń, zgodnie z wymogami ustawy Prawo budowlane.

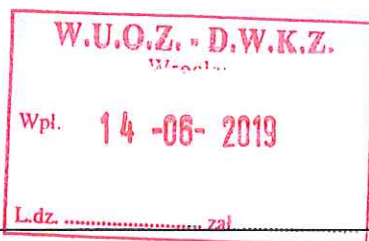
**Zastępca Dolnośląskiego
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
we Wrocławiu**

mgr Daniel Gibski

Otrzymują:

1. Adresat

2. aa. Krzydlina Mała, gm. Wołów

EUKLASIS

KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI

Maria Gąsior

ul. Młodnickiego 48/2, 50-305 Wrocław

tel. 781 447 007

e-mail: euklasis.mg@gmail.com

**WYNIKI SONDAŻOWYCH BADAŃ STRATYGRAFICZNYCH
NA ELEWACJACH BUDYNKU PLEBANII W KRZYDLINIE MAŁEJ, GM.
WOŁÓW**

EUKLASIS

KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI

dr Maria Gąsior

26-640-Skaryszew, ul. Polna 28B

tel. 781 447 007

NIP 7961282336 REGON 141811086

WROCŁAW 2019

DZIEŁO KONSERWATORSKIE I DOKUMENTACJA CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM

*Prawo autorskie, zgodnie z art. 1, Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 04.02.1994 r. Dz. U. Nr 24,
poz. 83 z dnia 23.02.1994 r. (Dz. U. Z 2006 r. nr 90 z późn. zm.)*

IDENTYFIKACJA ZABYTKU

NR WPISU DO REJESTRU ZABYTKÓW: 1769

DATA WPISU: 11.07.1966 r.

OBIEKT: budynek Plebanii w Krzydlinie Małej, gm. Wołów

CZAS POWSTANIA: początek XVIII w.

MATERIAŁ: mur ceglany - cegła, zaprawy murarskie wapienne, zaprawy tynkarskie i sztukatorskie wapienne i cementowe,

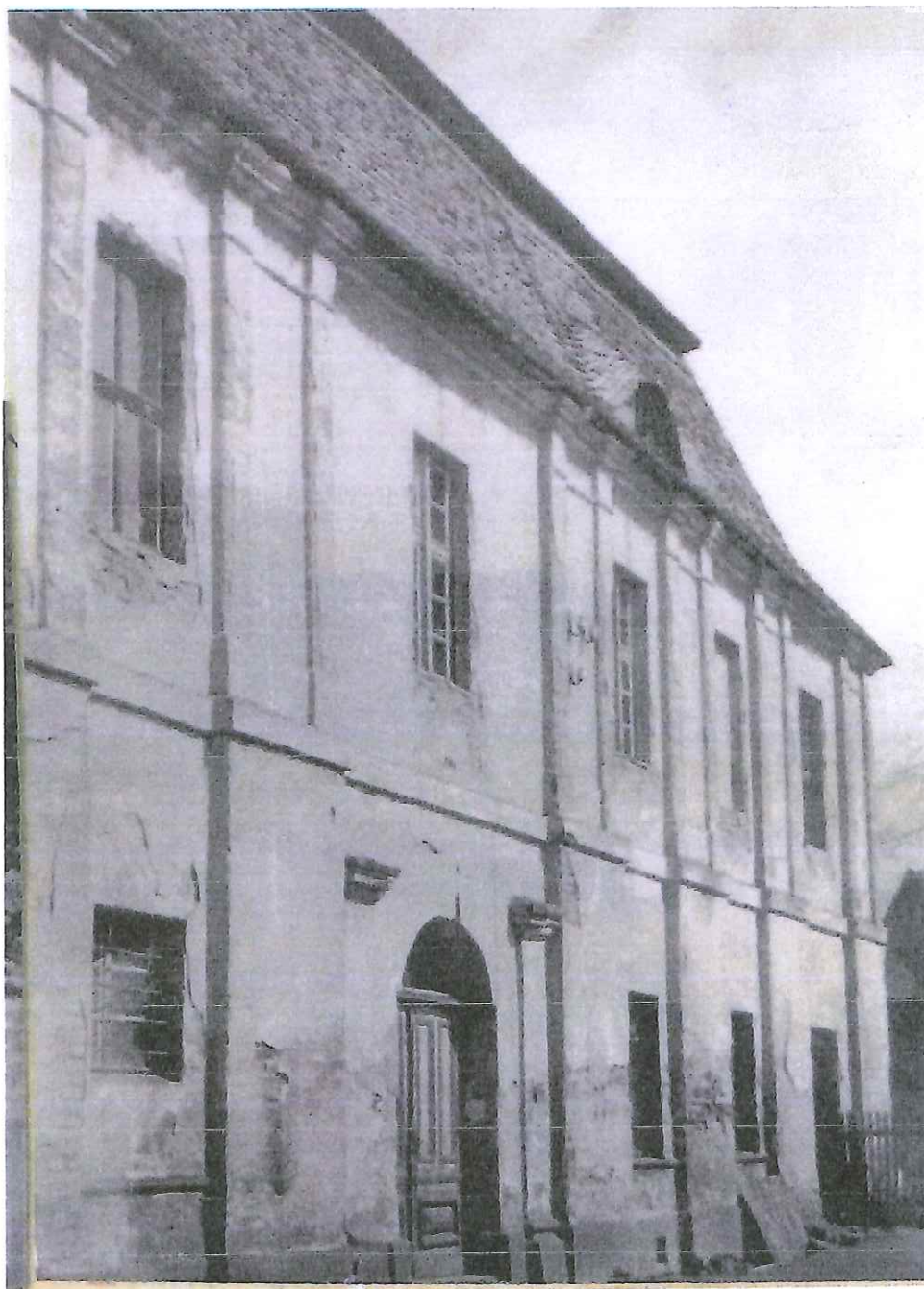
METODYKA WYKONANYCH BADAŃ STRATYGRAFICZNYCH

Wykonano badania sondażowe na elewacjach budynku Plebanii w Krzydlinie Małej w celu ustalenia obecności oryginalnych tynków, ilości warstw tynkarskich i zachowanych na nich warstw malarskich. Miejsca wykonania odkrywek wyselekcjonowano, uwzględniając wszystkie typy występujących na elewacjach elementów dekoracyjnych. Wykonano zdjęcia makroskopowe miejsc wykonania odkrywek.

Z wybranych miejsc pobrano próbki. Poddano je obserwacji pod mikroskopem stereoskopowym i wykonano mikroanalizę chemiczną.

Archiwalne fotografie elewacji północnej budynku Plebanii w Krzydlinie Małej oraz wejścia na elewacji północnej, stan zachowania w 1969 r., źródło: Archiwum WUOZ we Wrocławiu, Zielona Karta Zabytku

Archiwalne zdjęcie przedstawiające fragment elewacji południowej budynku Plebanii w Krzydlinie Małej, stan zachowania w 1969 r., źródło: Archiwum WUOZ we Wrocławiu, Zielona Karta Zabytku

ODKRYWKI SONDAŻOWE NA ELEWACJACH BUDYNKU PLEBANII
- DOKUMENTACJA PRAC

Elewacje północna (frontowa) i południowa – stan zachowania maju 2019 r.

Widok od strony północno-wschodniej i południowo-zachodniej – stan zachowania elewacji w maju 2019 r.

Elewacje zachodnia i wschodnia – stan zachowania maju 2019 r.

Wtórne warstwy tynkarskie
z zaprawy wapiennej,
nałożone bezpośrednio na
ceglany mur.
W spoinach widoczna
oryginalna, murarska
zaprawa wapienna

Wtórna warstwa tynku
cementowego wraz z obecnymi na
niej wtórnymi powłokami malarskimi

Wtórna warstwa tynku wapiennego

Oryginalna zaprawa murarska,
wapienna

Wtórna warstwa tynkarska z zaprawy cementowej, nałożona bezpośrednio na ceglane podłoże

Fragment podniebia balkonu na elewacji północnej – widoczna korodująca konstrukcja, odsłonięta w miejscu ubytków tynku. Tynki wtórne, wapienne i cementowe

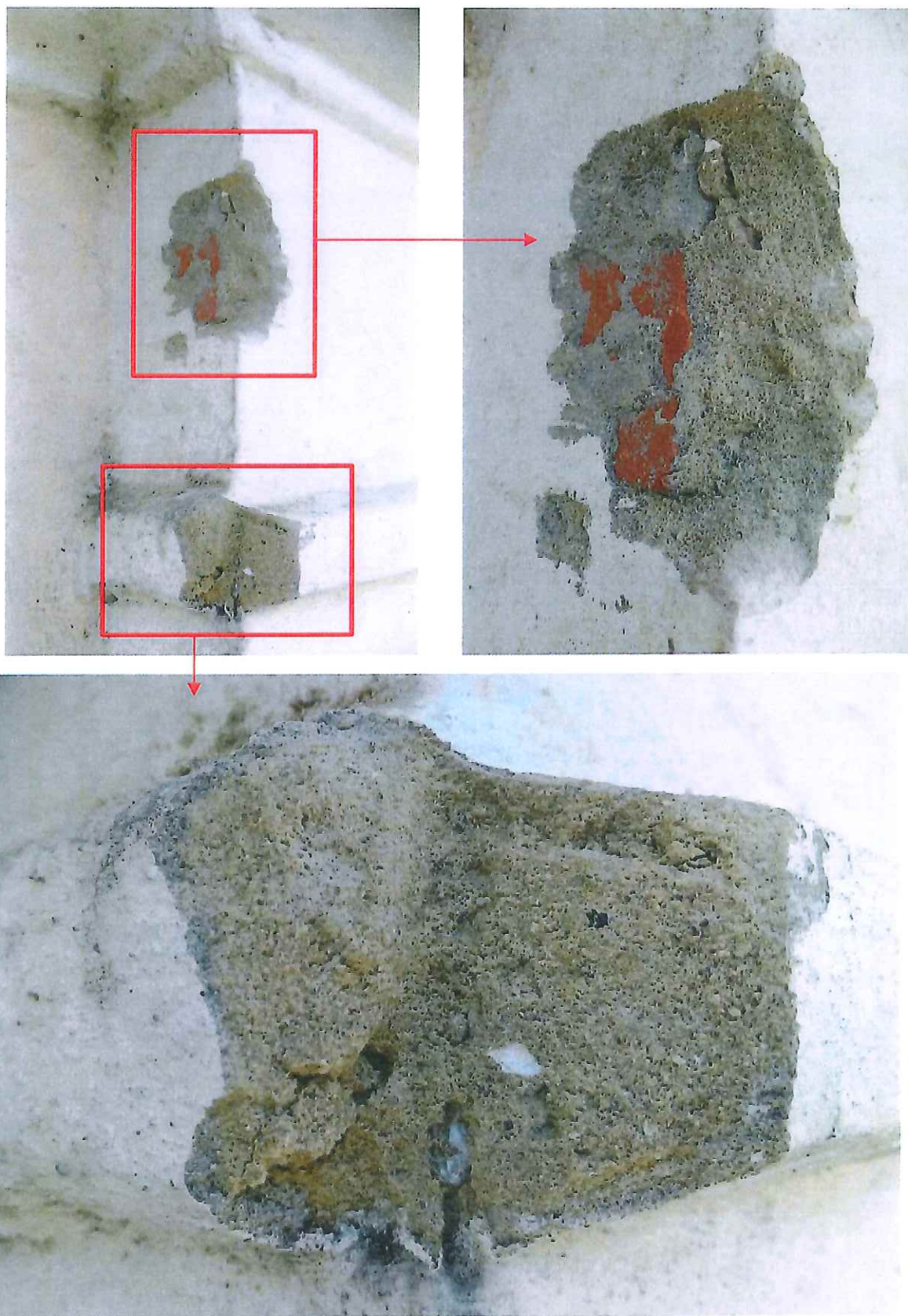

Odkrywka sondażowa na kapitelu pilastra po prawej stronie wejścia na elewacji północnej. Widoczne wtórne warstwy tynkarskie – spodnia wapienna i wierzchnia wykonana z szarego cementu portlandzkiego

Balkon nad wejściem na elewacji północnej – widoczne wtórne warstwy tynkarskie

Odkrywki na elewacji północnej – kapitel pilastra na drugiej kondygnacji, między pierwszą a drugą osią okien, po prawej stronie od wejścia

Na zdjęciu powyżej odkrywka na elewacji wschodniej, wykonano w miejscu uszkodzeń tynku. Widoczny fragment granitowego parapetu.

Na fotografii obok fragment elewacji zachodniej – widoczne wtórne warstwy tynkarskie, w których wykonano dekorację

Po prawej stronie odkrywka na elewacji południowej (tło elewacji) – widoczne wtórne warstwy tynkarskie i malarskie.

Na fotografii poniżej odkrywka na elewacji północnej. Przykład wtórnych warstw tynkarskich i malarskich, zachodzących na wtórne, współczesne obróbki blacharskie parapetu.

Odkrywka na elewacji południowej, fragment gzymsu tympanonu – widoczna historyczna warstwa tynku wapiennego, leżąca bezpośrednio na ceglany podłożu. Na tynku stwierdzono obecność tylko współczesnych powłok malarskich.

OPIS I ANALIZA SKŁADU WYBRANYCH PRÓBEK ZAPRAW TYNKARSKICH

Próbka 1 – próbka pobrana z tła elewacji frontowej (północnej); fragment tynku ze spodniej warstwy, leżącej bezpośrednio na podłożu ceglanym; zaprawa zawierająca drobnoziarnisty wypełniacz, głównie kwarcowy, o jednolitej wielkości ziaren, barwa szarougrowa, w zaprawie obecne skupiska mikrytowe (grudki wapna).
Próbka 2 – próbka pobrana z pękniętego tympanonu na elewacji południowej fragment tynku ze spodniej warstwy, leżącej bezpośrednio na podłożu ceglanym.
Próbka 3 – zaprawa pobrana z tła elewacji północnej; fragment tynku z warstwy wierzchniej, leżącej na zaprawie w kolorze szarougrowym (o składzie analogicznym jak próbka 1 i 2). Zaprawa ma barwę ciemnoszarą, zawiera drobnoziarnisty wypełniacz, ma bardzo wysoką wytrzymałość mechaniczną i stanowi szczelną powłokę na licu muru. Na próbce widoczne współczesne warstwy malarskie w kolorze ugrowym, białym i jasnożółtym.

ANALIZA MIKROCHEMICZNA POBRANYCH PRÓBEK ZAPRAW

Metodyka badania

Próbki rozdrobniono w moździerzu, a następnie zadano 2m HCl.

Wyniki analizy mikrochemicznej pobranych próbek zapraw

Próbki tynku nr 1 i 2 uległy rozтворzeniu w kwasie z gwałtownym wydzieleniem gazowego CO₂. Nie rozpuścił się tylko drobnoziarnisty wypełniacz.

Próbka tynku nr 3 – uległa częściowemu rozpuszczeniu, reakcja przebiegała powoli.

PODSUMOWANIE WYNIKÓW BADAŃ

Dekorację elewacji budynku Plebanii w Krzydlinie Małej stanowi stosunkowo skromny detal architektoniczny, wykonany pierwotnie z zaprawy wapiennej. Element zdobienia stanowiły również parapety z granitu, zawierającego znaczne ilości związków żelaza, co dawało kamieniowi odcień żółty - obecnie zatynkowane.

Analiza materiałów archiwalnych ujawniła zmiany wprowadzone na elewacjach północnej i południowej po 1969 roku. Wystrój elewacji budynku Plebanii, jaki widać na fotografiach zamieszczonych w Zielonej Karcie Zabytku, przechowywanej w

Archiwum WUOZ we Wrocławiu, jest bardzo skromny, uproszczony. Elewacje pokryte są tynkami gładkimi. Kondygnacje rozdziela prosty, gładki gzyms, a wieńczy je gzyms profilowany. Dodatkowe, skromne zdobienia stanowią gładkie, szerokie, uproszczone pilastry na parterze, które na drugiej kondygnacji rozdwiają się w węższe, również w proste pilastry.

Pilastry flankujące wejścia zwieńczone są kapitelami uproszczonymi, o profilowaniu analogicznym jak gzyms wieńczący. Nad wejściem na elewacji północnej widoczna jest płaskorzeźbiona dekoracja z inicjałami 'AR', umieszczonymi w tondzie, którego brzegi są profilowane.

Porównanie obecnego stanu zachowania obiektu i tego co widać na archiwalnych zdjęciach pozwala stwierdzić, że obecny wystrój jest odmienny. Na pilastrach parteru pojawiły się boniowania, natomiast na elewacji północnej dobudowano balkon nad wejściem i znacznie zmieniono formę rzeźbiarską płaskorzeźby z inicjałami.

Rozbudowano również dekorację portalu nad wejściami na elewacji północnej i południowej – przedłużono pilastry po obu stronach wejść, a na elewacji południowej nad gzymsem wykonano półkoliście zamknięty, pęknięty tympanon.

Przed wejściami pojawiły się także bardziej rozbudowane stopnie schodów.

Wymieniona została całkowicie stolarka okienna i drzwiowa.

Sondażowe badania stratygrafii warstw tynkarskich i malarskich ujawniły istnienie minimum dwóch warstw tynkarskich. Wykonane badania stratygraficzne nie potwierdziły obecności oryginalnych warstw tynkarskich. Odkrywki wykonano w wielu punktach na każdej elewacji, jednak nie zaobserwowano reliktyw oryginalnego wystroju. Wszystko wskazuje na to, że oryginalne tynki zostały bardzo starannie skute.

Druga chronologicznie warstwa to tynk wapienny, wykonany z zaprawy o barwie szarougrowej, zawierającej drobnoziarnisty wypełniacz, głównie kwarcowy oraz drobne skupiska mikrytowe (grudki wapna).

Znaczna część lica elewacji budynku, zarówno tła jak i detali architektonicznych, pokryta jest wtórnymi, XX-wiecznymi tynkami o spoiwie cementowych. Współczesne tynki, są bardzo szczelne, o znacznej wytrzymałości mechanicznej, silnie przylegają do spodniej warstwy i trudne je odseparować od podłoża. Podczas wykonywania odkrywek stwierdzono, że warstwy tynków cementowych, w wielu miejscach, nałożono bezpośrednio na lico ceglanego muru budynku.

Analiza materiałów archiwalnych ujawniła zmiany wprowadzone na elewacjach północnej i południowej po 1969 roku. Wystrój elewacji budynku Plebanii, jaki widać na fotografiach zamieszczonych w Zielonej Karcie Zabytku, przechowywanej w Archiwum WUOZ we Wrocławiu, jest bardzo skromny, uproszczony. Elewacje pokryte są tynkami gładkimi. Kondygnacje rozdziela prosty, gładki gzyms, a wieńczy je gzyms profilowany. Dodatkowe, skromne zdobienia stanowią gładkie, szerokie, uproszczone pilastry na parterze, które na drugiej kondygnacji rozdwajają się w węższe, również w proste pilastry.

Pilastry flankujące wejścia zwieńczone są kapitelami uproszczonymi, o profilowaniu analogicznym jak gzyms wieńczący. Nad wejściem na elewacji północnej widoczna jest płaskorzeźbiona dekoracja z inicjałami 'AR', umieszczonymi w tondzie, którego brzegi są profilowane.

Porównanie obecnego stanu zachowania i archiwalnych zdjęć pozwala stwierdzić, że obecny wystrój jest odmienny. Na pilastrach pojawiły się boniowania, natomiast na elewacji północnej dobudowano balkon nad wejściem i znacznie zmieniono formę rzeźbiarską płaskorzeźby z inicjałami.

Rozbudowano również dekorację portalu nad wejściami na elewacji północnej i południowej – przedłużono pilastry po obu stronach wejść, a na elewacji południowej nad gzymsem wykonano półkoliście zamknięty, pęknięty tympanon.

Przed wejściami pojawiły się także bardziej rozbudowane stopnie schodów.

UWAGA

Prace na elewacji należy prowadzić pod nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki o specjalności konserwacja rzeźby kamiennej i architektury.

Podczas prac należy zweryfikować wyniki niniejszych badań, które są badaniami sondażowymi, wykonanymi w wybranych punktach na elewacjach budynku. Podczas skuwania wtórnych warstw tynkarskich należy sprawdzić, czy zachowały się oryginalne warstwy.